

Sygn. akt III AUz 129/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.) del. SSO Jolanta Cierpiał
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o wstrzymanie wypłaty świadczenia

na skutek zażalenia odwołującej Z. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 25 lipca 2013 r. sygn. akt VIII U 2163/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

del. SSO Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
---------------------------	--------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2013r. Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił odwołanie Z. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. z dnia 26 września 2011r. o wstrzymaniu wpłaty świadczenia.

W uzasadnieniu wydanego orzeczenia Sąd Okręgowy wskazywał, że odwołanie zostało złożone po upływie ustawowego terminu i nie można przyjąć, że przekroczenie terminu nie było nadmierne ani, że nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony. Z tych względów na zasadzie art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd I instancji odrzucił przedmiotowe odwołanie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie odwołująca domagała się jego zmiany i merytorycznego rozpoznania sprawy oraz uwzględnienia odwołania. Odwołująca zarzucała naruszenie art. 477⁹ § 3 k.p.c. oraz art. 85 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W uzasadnieniu skarżąca przyznała, że co prawda nie dotrzymała terminu ustawowego do wniesienia odwołania, jednak z uwagi na błędne przeświadczenie o możliwości zmiany przepisów prawnych, mającej na celu zaspokojenie roszczeń jej i innych ubezpieczonych. Jednocześnie żaląca kwestionowała prawidłowość zaskarżonej decyzji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu jako bezzasadne.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela i aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w pisemnych motywach zaskarżonego postanowienia.

Sąd I instancji prawidłowo zastosował przepis art. 477⁹ § 3 k.p.c. w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od strony.

Trafnie wskazywał Sąd Okręgowy, że odwołanie od decyzji z dnia 26 września 2011r. zostało złożone z nadmiernym przekroczeniem ustawowego miesięcznego terminu.

Bezspornym było, że odwołanie wpłynęło do organu rentowego w dniu 15 maja 2013r., jak również, że odwołująca otrzymała decyzję z dnia 26 września 2011r. dotyczącą wstrzymania wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011r. Co prawda w aktach rentowych brak jest dowodu doręczenia decyzji, jednak z uwagi na fakt, że świadczenie nie było wypłacane odwołującej od dnia 1 października 2011r., mając na uwadze chociażby zasady doświadczenia życiowego, to należy uznać, że odwołująca co najmniej od października 2011r. miała wiedzę o treści decyzji i wstrzymaniu wypłaty jej emerytury.

Odwołująca miała prawo zaskarżyć przedmiotową decyzję w terminie 1 miesiąca od jej doręczenia, tymczasem odwołanie złożyła dopiero w dniu 15 maja 2013r., a zatem ze znacznym przekroczeniem terminu. Odwołująca nie podała przy tym uzasadnionych przyczyn, usprawiedliwiających złożenie przez nią odwołania po terminie. W konsekwencji złożenie odwołania po terminie niewątpliwie było przez odwołującą zawinione i wynikało z jej braku należytej dbałości o własne interesy procesowe.

Z tych wszystkich względów słusznie Sąd Okręgowy uznał, iż przedmiotowe odwołanie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. Skarżąca nie przedstawiła w złożonym zażaleniu żadnych zarzutów ani okoliczności, które mogłyby prowadzić do podważenia zaskarżonego rozstrzygnięcia. Mając powyższe na względzie zażalenie należało oddalić jako bezzasadne, o czym Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

del. SSO Jolanta Cierpień SSA Marta Sawińska SSA Iwona Niewiadowska-Patzer